

Občasník zděchovské farnosti č. 2/2020

Milí farníci,

po koronavirové odmlce, se opět vracíme k pozvolnému normálnímu životu a tak mě dovoluňte zavzpomínat na několik málo událostí v naší farnosti od počátku roku. Dne 29. února se ve farnosti Lidečko konala Postní duchovní obnova s ThDr. PhDr.

ThDr. PhDr. Jánem Bucem PhD, který je katolickým knězem od roku 1997. Působil jako kaplan v Žakovcích, (kde působí Marián Kuffa), byl představený Domu charitas svatého Jana Bosca ve Spišské Kapitule. Byl tajemníkem Sekce pro mládež při Konferenci biskupů Slovenska, tři roky vedl katolickou televizi LUX. Této duchovní obnovy se zúčastnili 3 naši farníci, mezi nimi i paní

Hajdíková Věrka. Zeptali jsme se jí, co ji toto setkání přineslo. „Bylo to pro mě velké obohacení, byl to pro mě impuls, kterým jsem začala zase prožívat víru více do hloubky a postní dobu jsem prožila tak nějak v bližším vztahu s naším Pánem. Dostala jsem větší chuť do života. Nemohu zapomenout na moje první exercicie, cca asi před 30 lety v Zašové, byla jsem tam s p. Andělkou Kocourkovou. Na tyto 3 dny zaměřené na život s Písmem svatým, pod vedením P. Weisse, na moji generální zpověď, nemohu nikdy zapomenout, je to uložené v mém srdci a stále z toho čerpám. Všechno, co člověk dělá, účastní se různých pořádaných akcí, to vše prohlubuje moji víru a vztah do hloubky k našemu Pánu. Např. teď jsme prožili květen, zasvěcený Panně Marii. Chodila jsem na májové, to bylo něco tak nádherného, (mariánské písně, litanie, krátké katecheze pro povzbuzení), což mě zase vedlo k oživení vztahu k Panně Marii, k většímu prožitku. Je mně líto, že těchto možností využívá tak málo lidí. Ráda bych povzbudila ostatní, aby si našli čas pro Pána, využívali adorace, apod. Věnovaný čas pro Pána se vždy vyplatí.

Popeleční středa byla u nás výjimečná, a to nejen tím, že jsme popelcem vkročili do postní doby, ale také tím, že jsme mohli popřát našemu varhaníkovi Jaromírovi k životnímu jubileu a tak mu vroucně poděkovat za jeho obětavou službu. Při této příležitosti mu ještě velmi děkujeme za obětavé nasazení při nacvičování Rybovy mše na Vánoce. Bez jeho nasazení při nacvičování by sbor nemohl vystoupit a svým zpěvem obohatit liturgii vánočních svátků. Kéž ho provází Boží požehnání a síla do dalších let v jeho službě varhaníka i v jeho osobním životě.

V pátek 8. května na svátek osvobození, byla mimořádná mše svatá na Poděkování za mír. Po skončení mše svaté, jsme zazpívali hymnu a vydali se s otcem Vlastíkem průvodem k pomníku padlých, kde jsme položili kytičku a pomodlili se za duše zemřelých a zazpívali píseň „Odpočíte v pokoji“.

Netopýři v podstřeší chrámu Proměnění Páně ve Zděchově.

Netopýr je jediný savec schopný létat, úkryty si často hledá v lidských obydlích a tak si také našel náš kostel ve Zděchově. Již při rekonstrukci střechy na podzim roku 2013 agentura ochrany přírody ČR, regionální pracoviště Správy CHKO Beskydy v Rožnově pod Radhoštěm, rozhodli v intencích zákona č. 114/1992 Sb. a podle prováděcí vyhlášky č.395/1992 Sb. o nutnosti zachování úkrytů a vletových i výletových otvorů pro netopýry. Rekonstrukce proto nemohla být zahájena v letních měsících, ale muselo se čekat, až netopýří kolonie opustí „letní sídlo“ a odletí na zimní spánek, kde ve stavu hibernace přečká zimní období, poté se v jarních měsících kolonie samic a mláďat vrací na letní stanoviště. Netopýři dokážou pozřít (ulovit) za jedinou noc množství hmyzu, které se rovná až 1/3 jejich hmotnosti a potom

vzniká problém pro náš kostel. Trus a výkaly netopýřů zavěšených pod hřebenem střechy chrámu (viz foto) odpadává gravitačně na klenbu stropu, na vazné trámy a další konstrukční prvky střešní konstrukce. Každým rokem je potřebné po odletu netopýřů trus odstranit, což je značně nepříjemná práce, kterou iniciativně organizuje Pavel Kocourek a společně s ochotnými kamarády, většinou ministranty, sbírají do pytlů trus a vynáší po žebříku ven. Aby se zjednodušila tato náročná a namáhavá práce, bylo v letošním roce ve spolupráci s CHKO přikročeno k realizaci opatření vedoucí k ochraně konstrukčních prvků střechy a klenby proti účinkům výkalů. Po celé délce chrámové lodě a také nad presbytářem byla zhotovena dřevěná lávka v šíři 2,5m opatřená ochrannou difusní fólií. Tímto se docílilo ochrany vazných trámů v úrovni pozednic a cihlové klenby stropu. Na kleštiny a hambálky (vodorovné vazné

prvky mezi dvojicemi krovů) byly připevněny podélně rozřezané kanalizační roury o průměru 20 cm. Ochrana dřevěných prvků před výkaly (moč a trus) je velmi žádoucí z hlediska jejich životnosti. Ochranná opatření byla realizována na jaře tohoto roku a dokončena 25.5.2020. Za spolupráci při realizaci těchto opatření chci touto cestou poděkovat Ing. Petru Sklářovi a jeho bratru Radkovi. Netopýři jsou vysoce společenští tvorové s pevnou vazbou na konkrétní úkryty využívané i několik desetiletí. Tak, necht' i ti nad našimi hlavami se mohou dožít ctihodného věku pro drobné savce až nevídaných 30 let.

Ing. Petr Sekula

Za farní radu a všechny farníky patří velké poděkování panu Ing. Sekulovi a jeho pomocníkům za nelehkou odvedenou práci.

„100 leté“ výročí svatby

Dne 3.5.2020 se v našem kostele slavilo Obnovování manželských slibů. Manželé Josef a Anežka Zvoníčkoví slavili diamantovou svatbu (**60 let**) a manželé Jan a Jana Hajdíkoví slavili rubínovou svatbu (**40 let**). Manželé Zvoníčkoví i Hajdíkoví jsou rádi, že se tohoto výročí ve zdraví dožili, a tak mohli přijít do zděchovského chrámu poděkovat za všechny obdržené milosti v jejich společném životě. My se připojujeme ke gratulaci a vyprošujeme ještě mnoho společných krásných let do dalšího života a hodně Božího požehnání.

V březnu jsme se v našem kostelíku rozloučili se zesnulou p. Ludmilou Sklářovou (10.3.) a Marií Chrásteckou (21.3.) a 11.5. s panem Aloisem Bosákem, jehož po skončení mše svaté a pohřebních obřadech odvezl koňák na vyzdobeném voze, při jeho odvozu jeho syn vypustil holuby z klece. Tento poněkud netradiční počín byl zřejmě proto, že zesnulý pan Bosák miloval holuby.

Ke svatodušním svátkům patří ve Zděchově pořádná vaječina smažená na ohni

"Vaječina se dělává na Svatodušní pondělí padesát dnů po Velikonocích, tento zvyk je rozšířen hlavně na Severní Moravě. Odkud se tento zvyk vzal, se přesně neví, nejspíš ale pochází z Valašska. V některých farnostech je tento zvyk velmi rozšířený a tradiční, někde dělají smaženici až z 500-ti vajec, nám stačilo pouze 20. Smažení vaječiny má nejspíš připomenout konec velikonočních svátků, lidé celé

tyto svátky uzavírají jídlem z vajec. Vařená vejce jsou na stole už o velikonočním pondělí, na to svatodušní pondělí smaží lidé vaječinu." Dnes slouží tento zvyk – toto setkání k tomu, abychom se na chvíli zastavili, povykládali, zasmáli. A přesně tento účel splnilo i naše setkání. Všichni si pochutnali na poctivé vaječině se špekem, klobáskou, cibulkou, posypané pažitkou a pivečkem na zapití.

Celý měsíc červen je zasvěcen úctě Božského Srdce Ježíše. Zvláště významná je pak slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova.

Tuto slavnost, která letos připadá na 19. června, bychom mohli nazvat otevřenou náručí Boží. Vede nás pochopitelně k Eucharistii, neboť v ní se láska Boží k nám neustále zjevuje. Při každé mši svaté, při každém proměňování, před každým přijímáním slyšíme víc než jindy zřetelně: „Pojďte ke mně všichni, kdo se lopotíte a jste obtíženi, a já vás občerstvím.“ Kdo by nebyl! Pojďte, kteří jste obtíženi Vinami a hříchy, nic není ztraceno. Litoval Petr, litoval David a bylo jim odpuštěno. Unaveni úsilím o ctnost a dobro – já vás občerstvím, já vám dám novou sílu - Vyčerpání bolestí, osamoceni - tvoje srdce je zraněno - pohled' na srdce moje - Pojďte ke mně – u mne není nikdo tak chudý, tak malý, tak slabý a tak hříšný, aby byl odmítnut.

Sami ze sebe nemůžeme nic. Důvěra v Srdce Ježíšovo ať provází naše modlitby, naše jednání, starosti, celý náš život. Stále máme za co děkovat, chválit, odprošovat i prosit Pána Ježíše, proto právě v tomto měsíci zasvěcenému Božskému Srdci Ježíše si najděme chvílku na adoraci nebo na modlitbu litaní k Srdci Ježíšovu.

Svědectví aneb Bůh v mém životě

Od listopadu loňského roku jsem v rodině prožívala velkou bolest nad určitou situací, kterou jsem nemohla ovlivnit. Velmi mě trápila a někdy jsem nad ní i plakala. Jednou jsem si vzpomněla na poselství Panny Marie, ve kterém nám řekla, že modlitbou růžence a půstem můžeme i války odvrátit. Proto jsem přestala plakat, začala jsem se postit ve středu a v pátek, začala jsem se intenzivně modlit růženec. Na tento úmysl byla také sloužena mše svatá, pomodlila jsem se Novénu ke sv. Tadeáši, patronu bezvýchodných situací, ve kterého mám velkou důvěru a nikdy mě nezklamal. A Pán již začal konat, i když jsem ještě nic nevěděla. Ale já jsem v modlitbách neustávala a modlila se další Novénu k prolité krvi našeho Pána Ježíše Krista. Nepřestávala jsem věřit v pomoc. Ještě jsem tuto novénu nedokončila a zazvonil telefon, ve kterém mě bylo sděleno, že situace se vyřešila. Začala jsem usilovně plakat, ale slzy již nebyly bolestné, ale radostné. Chvála Tobě Pane, díky Tobě Pane. (Z.S.)

Poznámka:

Své případné příspěvky, náměty, připomínky, můžete zasílat na email zdechovskyobcasnik@seznam.cz